

26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ

Ξενοφώντος όσιου και τής συνοδείας αυτού († 5΄ αι.)· Κλήμεντος όσιου Αθηναίου (†1111).

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινόν ι΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Και ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ και Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, και τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, και καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπὶ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, και χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, και οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· και ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'.

ᾠχος Γα φ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Πα} ^{Νη} ^{Γα}
ει σα κουου σο ο ο ο ον μουου ει σα κου σο ον
^{Νη}
μου Κυ ρι ε ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει σα
^β ^γ
κου σο ο ο ον μουου προ ο σχες τη φω νη η η η
^Μ ^{Νη}
της δε η σε ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι
^{Γα} ^γ ²²
με προς σε ε ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε
K ^{Πα} ^{Νη}
α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
^Μ
η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
^{Νη} ^γ ²² ^{Νη} ^π ⁹ ^{Νη}
ον σου ε παρσις των χει ει ρω ω ων μουου θυ σι ι
^{Γα} ^γ ²²
α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι
^γ ²²
ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου. ^γ ²² ^χ

Θ ^{Νη}
ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
^{Γα} ^γ ²²
μου και θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου
^{Νη}
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ νη υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π Γα Νη αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο Νη τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α Νη Ηα κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Ο Νη τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου
Φυλαξοῦν με ἀποπαγίτιδος ἡσυνέστησαν τοῦμοι καὶ ἀποσκάνδαλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομιάν

Πέσονται ἐν ἀμφιβληστροῦν οἱ ἁμαρτωλοὶ κατὰ μνάσειμι ἐγὼ ἕως ἀπαρελθῶ

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα φωνή μου πρὸς Κύριον ἐδέησά την

Εκχεῶ ἐνώπιόν σου τὴν δεξιάν μου τὴν θλίψιν μου ἐνώπιόν σου ἀπαγγέλω

Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα μου καὶ σὺ ἐγνωσθῆς τριβύς μου

Ενόδωταυτῆ ἑπορεύομαι ἕκρηψαν παγίδαί μου

Κατένοον εἰς τὰ δεξιά αὐτοῦ καὶ ἐπέ

βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χη ην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ροσ χεσ προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σασθετω ο νο μα τι ι σου

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος με τα των α σω

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η

^{Γα}
μων δο ο ξα α σοι ^Γ
₂₂

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
^{Νη} ^Μ ^Γ
^Δ ₂₂ ε ως ου αν τα πο δω ως

^Γ
μοι ₂₂

^{Νη}
Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

^{Γα} ^Δ ₂₂ η μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρωσας ^Γ
₂₂

^{Πα} ^{Νη}
δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

^{Γα} ^Γ ₂₂
α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
^{Νη} ^Δ ₂₂ ει σα ακου

^Μ ^Γ ₂₂
σον της φω νη ης μου

^{Νη}
Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γε ρσιν του Δη

^Δ ₂₂ μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

^Μ ^Γ
την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

^{Νη} ^{Πα} ^{Νη} ^Π ₉
^Γ ₂₂ ας ου τος ο πλου ου ου τος της βα σι λει ει ας ο

^{Γα} ^Γ ₂₂
πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἄτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
^{Νη} ^Δ ₂₂ εις την φω νη ην

της δε η σε ω ως μου

Κ αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε

μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ πτω εις την ε γερ σιν σου

καυ χω ω μαι ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου

παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο

ξα σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν

Δ α βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ

ε κα λυ ψεν αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο

ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α

γι ι ω προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο ο γον

υ υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω με ε νον και νε

κρω θεν τα ^{Πα} ως αν θρω πον και ^{Νη} α να σταν τα κατ ε

^{Γα} ξου ^Γσι ²² ανωσ φι ^Γλα ²² αν θρωω πον

Στίχ. Γ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^{Νη} ^Δη ²² πι σεν η ψυ

^Γχη ^{Γα} ημου ε ^Γπι ²² τον Κυ ρι ον

Κ ^{Γα} α ^{Νη} τηλ ^Γθες ²² εν τω Α ^Γ α ²² δη Χρι στε ως η βου

^Μλη ^Γη ²² θης ^{Νη} ε ²² σκυ λευ σας τον θα ²² να τον ως Θε

ος και Δε σπο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν

α να στη σας τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων

και της φθο ρας κραυ γα ζο ντα και λε γοντα ^{Γα} ^{Νη} ^Γδο ²² ξα τη α

^{Γα} να ^Γστα ²² σει σου μο νε φι ^Γλα ²² αν θρωω πε

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^{Νη} ^Δελ ²² πι ^{Γα} σα ²² τω Ι σρα ηλ ^Γε ²² πι τον Κυ ρι ον

Ε ^{Γα} ν ^{Νη} τα ^{Γα} φω ²² κα ²² τε ²² τε ²² θης ²² ως ²² ο ²² υ ²² πνων Κυ ρι ε

και ^{Νη} α ²² νε ²² στης ²² τρι ²² η ²² με ²² ρος ²² ως ²² δυ ²² να ²² τος ²² εν ²² ι ²² σχυ

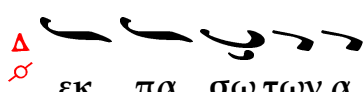
^Δυ ²² ι ²² συν ²² α ²² να ²² στη ²² σας ²² τον Α ²² δαμ ²² εκ ²² της ²² φθο ²² ρας ²² του

^{Γα} θα ²² να ²² του ²² ως ²² παν ²² το ²² δυ ²² υ ²² να ²² μος

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Πα ς

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω των α

νο μι ων αυ τς

Α α αμπων α α ξι ω μα σι ψυ χης ε λε η

μο συ νη και πι ι στει σαυ τον ε λαμπρου νας χαι

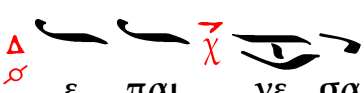
ρων γαρ ε σκορπι σας τον πλσ τον πε νη η σιν εις αι

ω νας δε με νει σθ η δι και ο συ υ νη φως σοι

α να τελ λσ σα Πα τερ α νε σπε ε ρον εν θα α τς

Ο σι ς σθ Παι αι δας ο ψει και την τς τς τε κς

σαν Πο λιν την ς ρα νι ον οι κη σαν τας

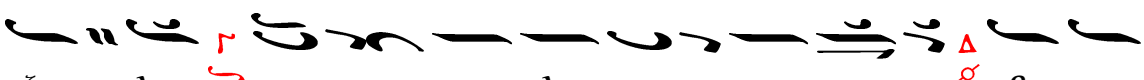

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

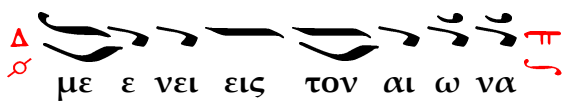

τε αυ το ον παν τες οι λα οι

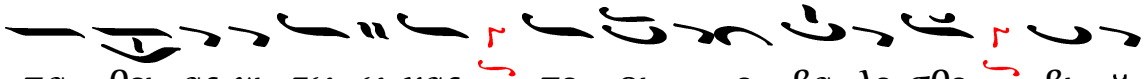

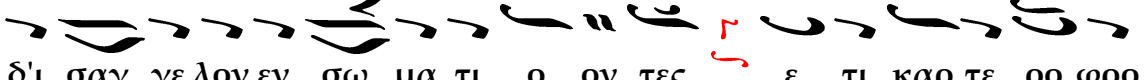

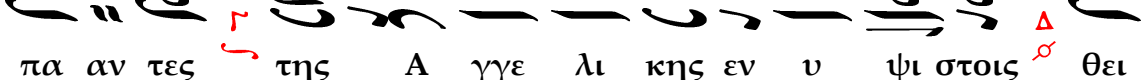

Δ ο ο ξαν πα α ρι δον τες την φθα ρ την δο ξης της

α φθα ρ τς και θει ει ας κα τη ξι ω θη τε πα σαν

γα ρ πα τη σαν τες βι ς τερ πνο τη η τα τον τω ον τι

 τερ πνο τα τον Χριστον Θε ο φο ο ροι α γαν ε πο θη σα

 τε τον υ μας σω σα αν τα κο σμυ ς τρι κυ μι ας και

 ζα α λης και τω γα λη νω και φω σφο ρω βι ω

 καθορ μι σαντα Πα νολ βι οι

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου

 με ε νει εις τον αι ω να

Π

 α α θη θα α να τω σαν τες σαρκος τς της α

 πα θει ασ χι τω ω νας πε ρι ε βα λε σθε βι ς

 καθα ρο τη τι τς υ φα να αν τες πο λι τει α

 δ'ι σαγ γε λον εν σω μα τι ο ον τες ε τι καρ τε ρο φρο

 νες ε πι δει κνυ με ε νοι δο ξη ης η ξι ω θη τε

 πα αν τες της Α γγε λι κης εν υ ψι στοις θει

 ας α πο λαυ ον τες λαμ προ τητος

Ἦχος Γα ϕ

Δ

 ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K ^{Γα} ^{Νη} και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι
ω ω ω των α α μην ^{Γα} ²²

M ^{Νη} η τηρμεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν
^Μ ^{Νη} ^{Πα} θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πα αρ θε ε ε
^Μ ^{Γα} νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν ²²

^{Νη} και το θαν ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω ω σσα
ου ου δυ υ υ υ να α α ται ^{Γα} ^{Νη} ²² πα ρα δο ξου γαρ

ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α
γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος ^{Γα}

τη ης κυ η σε ω ως ^{Νη} ²² ο που γαρ βου ου λε ται θε
ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα α ^Μ

^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} α ξις ²² δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του
θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με ^{Νη}

θα σθ θ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε
του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω ^{Γα} ^{Νη}

^{Γα} ²² ω ω ν

Ἔτερον.

Ἦχος α̣νω̣ Ζω̣ Σ̣

Δ^{Ζω} ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω ω και Α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ν αι αι ω ω νω ν α α α μην

Μ^{Δι} η τημεν ε ε γνω ω ω σθηης ^{Πα} υ περ φυ υ υ

υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε

Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον

και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α αυ

μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ

σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη

ψε ως Α α γνη η η α κα τα α λη η η πτο

ος ε ε ε στιν ο τρο ο ποσ τη η ης κυ υ

η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται

Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα
 α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκ ο ο ν τε ες δε ο
 με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως προ ε σβε ευ ε ε του
 σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω
 ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ο ν α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ε λ θο ο ο ν τες ε πι τη η η η ν

η η λ ι ι ο υ δ υ υ υ υ υ σ ι ν ι ι
 δ ο ο ν τ ε ε ς φ ω ω ς ε σ π ε ρ ι ι ν ο ο ν
 υ υ μ ν ς ς μ ε ε ε ν Πα α τ ε ε ε ρ α Υ ι υ ι ο
 ο ο ν και αι Α α α γ ι ο ο ν Π ν ε ε ε ε υ μ α α α
 Θε ε ε ο ν α ξ ι ι ο ο ο ν σε ε ε ν πα α α σ ι
 και αι ρ ο ι ο ι ο ι ς υ υ μ ν ει ει ει εισ θ αι φ ω ω ν αι
 αι αι ς αι σ ι ι ι αι ς Υ ι υ ι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζ ω ω η η η ν ο ο ο δι δ ς δι ι ο ο ο
 ο ο κ ο ο σ μ ο ς σε ε δ ο ξ α α α α α α
 α α ζ ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρ ι ο ς ε βα σ ι ι λευ σεν ευ
 προπει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρ ι ο ς ε βα σ ι ι λευ σεν ευ

πρεπει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος Γα ϕ

Α νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου
και συ νη γει ρας τους αν θρω πς συν τη σαρ κι σου Κυ ρι
ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Νη} ^{Γα} ^Γ ²²
και πε ρι ε ζω σα το

Τ ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^{Νη} ^Γ ²²
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα πα
^{Γα} ^{Νη} ^Γ ²²
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ
^{Πα} ^{Νη} ^π ⁹
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του
^{Γα} ^Γ ²²
τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
^{Γα} ^Γ ²²
με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^{Νη} ^Δ ²²
η τις ου ου

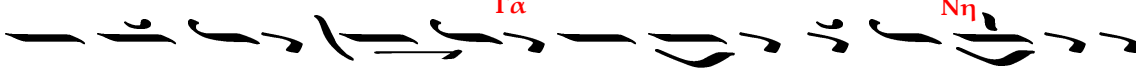
^{Γα} ^Γ ²²
σα λευ θη σε ται
Υ ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα}
πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε
^{Νη} ^{Πα} ^Γ ²²
σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συ να νε
^{Νη} ^π ⁹
στη σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον ε
^{Γα} ^Γ ²²
γε ρσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, ^Δ ²²
εις μα κρο τη τα

^Γ ²²
η με ρων
Φ ^{Γα} ^{Νη}
ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

 νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

 να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα

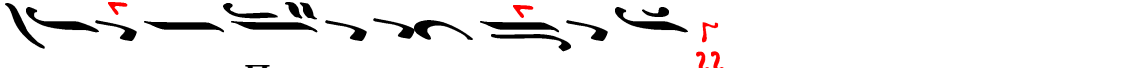
 δο ξα τη α να στα σεισου μο νε φι λα αν θρωω πε

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα φ

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

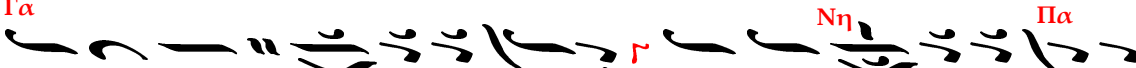
 ω ω ω νων α α μην

Υ πο τη ην σην Δε σποι να σκε ε ε πην παν

 τες οι οι οι οι γη γε ε ε νει εις προ σπε φευ γο ο

Γ α ο ο τε ες βο ω μεν σοι οι Θε ο το κε η ε ελ

 πια η η μων ρυ υ υ σαι η η η μας εξ α α

 με ε ε τρω ων πται σμα α α των και σω σω ντας ψυ

 χα α α α ας η η μω ω ω ω

Ἔτερον.

Ἦχος ᾠδῆς Ζω ξ

Δ^{Ζω} ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω ω και Α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι
Κ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να
ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην
Υ^{Ζω} πο τη ην σην Δε σποι να α σκε ε ε ε ε
πην πα αν τεσ οι οι γη γε ε νεις προ σπε φευ γο ο
τε εσ βο ο ο ω ω με ε εν σοι Θε ο το
κε η ε ε ελ πια η η μω ων ρυ υ υ υ σαι η η
μασ εξ α με τρων πται αι σμα α α τω ων και σω ω
ω ω σο ον τα ας ψυ υ χασ η η μω ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ ᾠδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη ρ̣} νε ω ξας τω ^{Πα} λη στη τον πα ρα ^{π̣ ρ̣} δει στον των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη ρ̣} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κοσμω το με ^{Γα} γα ε ε λε ε ος ^{ρ̣ ρ̣}

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους
ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε ^{ρ̣ ρ̣} εκ λακ κου
και βυ θου πται σμα των α να γα γε ^{π̣ ρ̣} συ γαρ τους υ πευ

 θυνοῦστη α μαρ τι α ε σωσαστε κου σα την σω τη

 ρι ι αν η προ το κου παρ θε νος και εν τω κω

 Παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (**ἡ μονῇ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν: